

[Lannung.]

Formueopgørelse m. v. meddeler urigtige, vildledende eller ufuldstændige Oplysninger . . . straffes med Hæfte“ o. s. v. . . . „Samme Straf ifalder den, der foranlediger eller medvirker til saadan Forseelse“. Det forekommer mig haardt, at man vil jævntilte det at give ufuldstændige Oplysninger med urigtige og vildledende, naar disse ufuldstændige Oplysninger ikke er kvalificerede i den ene eller den anden Henseende. Det er vel saaledes, at skal Formueopgørelsen være helt nøjagtig og helt fuldstændig, jfr. § 9, maa der gaa en Indkomstopgørelse forud for Formueopgørelsen i alle almindelige Tilfælde, hvor det drejer sig om forretningsdrivende o. lign., i Modsætning til de enkle og ukomplicerede Tilfælde, hvor det f. Eks. drejer sig om Funktionærer af en eller anden Art, der kun har deres Lønindtægt. For saa vidt er det derfor formentlig ikke rigtigt i Realiteten, naar den højtærede Finansminister i sin Fremsettelsestale i Folketinget ifølge det Referat, vi saa venligt har faaet tilstillet, siger:

„Den Frist, der herved er givet, maa betegnes som rimelig, den er saaledes af Hensyn til det ekstraordinære Tidspunkt adskilligt længere end den normale Frist for Indgivelse af Selvangivelsen, og det maa jo herved erindres, at Opgørelsespligten ikke berører Indkomsten, men kun Formuen.“

Dette er temmelig sikkert ikke rigtigt, i Realiteten i alt Fald ikke. Det skulde glæde mig, hvis jeg havde Uret, da det vilde betyde en stor Lettelse for mange af os, men det er der vist desværre ingen Tvivl om at jeg ikke har. Det vil for adskillige Firmaer blive praktisk talt umuligt at naa til en fuldstændig Opgørelse med de givne Frister. Jeg har i saa Henseende set Henvendelser i Dag fra Maskinbranchen for Landbrugsmaskiner og fra Forlagsbranchen, hvor man indtrængende anmoder om Dispensation fra den ansatte Frist eller Ret til at foretage Lageropgørelsen mere skønmæssigt. Det paagældende store ansete Firma for Landbrugsmaskiner skriver:

„Vor normale Regnskabsopgørelse, inklusive Lageroptælling og Prisberegninger, kræver ca. 3 Maaneder, naar Arbejdet udføres i den mest stille Periode . . . , hvor største Delen af Personalet kan reserveres til dette Regnskabsarbejde. En Lageroptælling og Regnskabsopgørelse pr. 23. Juli vil under ingen Omstændigheder kunne paabegyndes før omkring Slutningen af August og være afsluttet ca. 3 Maaneder derefter.“

Og man siger videre:

„Det er sikkert ikke Meningen med Loven, at en Række Firmaer skal tvinges til fuldstændig at indstille deres normale Virksomhed, hvilket ogsaa, saaledes som ovenfor nævnt for vort Firmas Vedkommende, vilde kunne paaføre Samfundet Skade af ganske uberegneligt Omfang.“

Jeg haaber derfor, man vil finde det muligt enten at lempe Betingelserne for Opgørelsen, saaledes at man enten positivt ændrer eller i hvert Fald giver en Kvalifikation for Begrebet: ufuldstændig, eller ogsaa forlænger Fristen. Efter min Opfattelse, som deles af mine Gruppemedlemmer her i Tinget, burde de ufuldstændige Oplysninger kun figurere som en Underafdeling af de vildledende el. lign., saa at man kun straffes, naar Hensigten har været at vildlede eller handle svigagtigt ved at skjule noget eller paa lignende Maade. Saaledes som Formuleringen foreligger, er Rækkevidden blevet vel vid. I det hele taget er der ingen Mangel paa Straffebestemmelser, Fængsel og Hæfte i Loven; Bødestrafen er helt forsvundet i de paagældende Strafferammer. Vi skal ikke for vort Vedkommende rejse afgørende Indvendinger herimod i det foreliggende Eengangstilfælde med dette særlige Formaal, men i øvrigt vil jeg melde mig som en af dem, der mener, at man normalt vil komme længere med alvorlige økonomiske Sanktioner, store Bøder og Konfiskation end med alt for meget Fængsel og Hæfte i Skattespørgsmaal. Vor Stilling in casu kan derfor ikke tages som Præcedens, og det samme gælder med Hensyn til de øvrige Særbestemmelser af mere inkvisitorisk Karakter som f. Eks. navnlig § 26 med vidtgaaende Oplysningspligt om Kunders Indestaende paa Konti o. s. v. og Retten til Kontrolbesøg i Hjemmene o. lign. Det er for os afgjort Eengangsbestemmelser med dette særlige Formaal for Øje. Om de skal gælde for fremtidige Skattelove, og i givet Fald da med hvilke Kauteler, maa overvejes og afgøres til sin Tid. Det forstaar jeg ogsaa er den højtærede Finansministers Standpunkt.

Jeg for mit Vedkommende vil gerne understrege, at naar denne Sanering nu har fundet Sted, og man for Alvor er kommet til Bunds i Tingene, hvad jo alle ønsker vil ske, vil det være meget afgørende for, at vi kan opnaa den fulde Glæde og det fulde Udbytte deraf i Fremtiden; at Ligningsapparatet effektiviseres alle de Steder, hvor der ikke paa Forhaand er betydelig Sikkerhed for en effektiv Ligning. Paa de Steder, hvor det ikke allerede er Tilfældet, bør et sagkyndigt Embedselement efter min Opfattelse medinddrages i Ligningens Instan-